

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010395
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010395.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. K. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a iné Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. júna 2022, o odvolaní okresného prokurátora v Banskej Bystrici proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/29/2021 zo dňa 31. 03. 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/29/2021 zo dňa 31. 03. 2022 bol obžalovaný X. K. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, sp.zn. 1Pv 176/20/6601 zo dňa 27.05.2021, pre skutky kvalifikované v bode 1/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ ako prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák., ktorých sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ 04. 05. 2020 v čase okolo 22.00 hod. v okrese Banská Bystrica viedol po miestnej komunikácii v smere od obce Malachov do Banskej bystrice nákladné motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo ev. č. BB XXX CB tak, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, keď sa počas vedenia vozidla zohol a z podlahy vozidla pred predným sedadlom spolujazdca dvíhal bandasku s rozlievajúcou sa vodou, počas čoho strhol vedenie vozidla vpravo, kde prednou časťou vozidla narazil do chodca K. K., nar. XX. XX. XXXX, ktorý kráčal v tme po ľavom okraji neosvetlenej vozovky v smere od Banskej Bystrice do obce Malachov v oblečení bez viditeľne umiestnených reflexných prvkov, resp. bez reflexného bezpečnostného odevu, a ktorého v dôsledku nárazu odrazilo mimo vozovku, za zvodidlá nachádzajúce sa pri jej pravom okraji v smere jazdy vozidla, pričom pri dopravnej nehode K. K. utrpel viac fragmetntovú otvorenú zlomeninu pravého predkolenia (píšťaly aj ihlice) II. stupňa podľa GA klasifikácie liečenú operačne osteosyntézou vnútrodreňovým klincom so statickým zaistením, sériovou zlomeninu III, IV., V. a VII. Rebra vľavo, tržne - zmliaždenú ranu na ľavom stehne ošetrenú zašitím, odreninu ľavého predkolenia a otras mozgu, ktoré zranenia si podľa odborného vyjadrenia znalca vyžadujú primeranú dobu liečenia v trvaní 4 - 6 mesiacov, so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jeho života v trvaní 6 - 8 týždňov,

2/ 04. 05. 2020 v čase po 22.00 hod. v okrese Banská Bystrica, na miestnej komunikácii vedúcej z obce Malachov do Banskej Bystrice, po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť ako vodič nákladného motorového vozidla zn. Citroen Berlingo ev. č. BB XXX CB, neposkytol potrebnú pomoc druhému účastníkovi dopravnej nehody, ktorým bol chodec K. K., ktorý pri dopravnej nehode utrpel viac fragmetnovú otvorenú zlomeninu pravého predkolenia (píšťaly aj ihlice) II. stupňa podľa GA klasifikácie liečenú operačne osteosyntézou vnútrodreňovým klincom so statickým zaistením sériovou zlomeninu III., IV., V. a VII. Rebra vľavo, tržne - zmliaždenú ranu na ľavom stehne ošetrenú zašitím, odreninu ľavého predkolenia a otras mozgu, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného a z miesta dopravnej nehody odišiel,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Súčasne prvostupňový súd podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného K. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., okres U. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný jediný priamy dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že obžalovaný K. riadil motorové vozidlo, ktoré malo dňa 04.05.2020 okolo 22.00 h naraziť do poškodeného - chodca K. K.. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu skutkového deja tak, ako je tento opísaný v skutkovej vete obžaloby. V tejto súvislosti ďalej súd uvádza, že neboli prokurátorom produkované dôkazy, ktoré by individuálne stotožnili vozidlo, ktoré riadil obžalovaný s tým, že by toto vozidlo do poškodeného malo naraziť. V tomto smere boli policajcami D. a Popáleným absolútne neprijateľným spôsobom vykonané prvotné úkony, kedy osoby, ktorých svedecké výpovede mohli prispieť k ustáleniu vinníka nehody, boli prepustené bez zistenia ich totožnosti a zistenia evidenčného čísla ich vozidla. Ďalej tiež súd uvádza, že policajt D. predtým, ako bolo miesto činu riadne zdokumentované, presúval nájdené predmety a úlomky zachytené na fotodokumentácii, pričom tieto nezodpovedajú ich skutočnému miestu, kde sa nachádzali pri nehode. Úlomky častí motorového vozidla, ktoré mali byť pri nehode nájdené, neboli riadnym spôsobom procesne zabezpečené, nafotené na mieste nálezu, zakreslené do plánu z miesta nehody a tieto neboli predmetom odborného posúdenia, za účelom aspoň druhového stotožnenia motorového vozidla, keď už nie individuálneho. Tieto časti vozidla, ako vecný dôkaz netvorili ani prílohu spisu a neboli ani ako dôkaz oboznámené pred súdom. V dôsledku takýchto pochybení nie je doposiaľ preukázaný ani druh a typ vozidla, ktoré malo nehodu spôsobiť. Tvrdenia policajta Popáleného, že sa jednalo o časti vozidla zn. Citroen Berlingo, nie sú ničím preukázané a sú v rozpore s obsahom úradného záznamu zo dňa 05.05.2020 (č.l. 164), ktorý spísal policajt. Rovnako závery návštevy v autorizovanom servise Citroen, podľa ktorého individuálna identifikácia vozidla podľa jednotlivých dielov nie je možná. V rozhodnom období Peugeot vyrábala vozidlá pod názvom Citroen Berlingo a Peugeot Partner s tým, že jednotlivé diely týchto vozidiel sú totožné. Aj fotodokumentácia oboznámená pred súdom (č. l. 264) preukazuje, že obidva modely týchto áut sú totožné a líšia sa len znakom na prednej maske a je prakticky nemožné, aby policajt vedel so 100 % - nou istotou označiť, či oproti idúce vozidlo bolo Citroen Berlingo alebo Peugeot Partner. Rovnako súd poukazuje na to, že na mieste nehody mali byť na zvodidlách krvné stopy s tým, že tieto neboli vôbec zdokumentované, zakreslené, nafotené a stotožnené s poškodeným. Rovnako tak na mieste zrážky mal byť aj oter vozidla na zvodidlách, ktorý taktiež nebol dokumentovaný a podľa plánu z miesta nehody sa tento mal nachádzať vo vzdialenosti 100 metrov od VBM, pričom pri opätovnej ohliadke miesta nehody uskutočnenej 13.11.2020 bolo zistené, že oter na zvodidlách sa nachádzal vo vzdialenosti 153,6 metra až 172 metra od VBM. Podľa názoru súdu teda nie je zrejmé ani miesto nehody, kde nebolo ani zisťované, či oter na zvodidlách je totožný s farbou vozidla obžalovaného. Treba tiež poukázať aj na výpoveď poškodeného K., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že počul a videl prichádzať vozidlo zozadu, ktoré do neho aj zozadu narazilo. V tejto súvislosti K. S. na základe zabezpečených dôkazov sa nevedel vyjadriť k mechanizmu zranenia poškodeného a jeho závery sú len v rovine predpokladov s tým, že pripustil, že k zraneniam mohlo dôjsť aj inak, ako zrážkou s vozidlom, pričom osobitne treba poukázať na skutočnosť, že poškodenie spätného zrkadla pri strete s chodcom tento znalec vylúčil. V tejto súvislosti je nemožné, aby zrážka vozidla v rýchlosti 50 km/h s chodcom na vozidle zanechala také minimálne poškodenia, aké popísal svedok C., ktorý opravoval vozidlo obžalovaného.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že je nepochybné, že v danej konkrétnej veci absolútne absentuje akýkoľvek priamy dôkaz o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že nepriame dôkazy na preukázanie viny obžalovaného musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenasušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré v celku zhodne a spoľahlivo preukazujú určitú skutočnosť a ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné vyvodiť len jeden jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru (napr. R 38/1968-IV, R 38/1970-I). Nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému, ktoré však nevyklúčujú reálnu možnosť, že páchatelom trestného činu by mohla byť aj iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného (R 38/1970-I).

Z uvedených dôvodov preto, nakoľko neboli na hlavnom pojednávaní odstránené rozpory a nejasnosti v skutkových otázkach, ktoré by umožňovali prijať jednoznačný záver, že žalovaných skutkov sa dopustil obž. K., bez pripustenia inej možnosti, že sa ich prípadne dopustila iná osoba, súd obžalovaného, vychádzajúc zo zásady v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo), spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry oslobodil. Vzhľadom na tento záver poškodeného K. K. obligatórne v zmysle ust. § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, ktoré neskôr písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor síce pripúšťa, že neexistuje ani jeden dôkaz, ktorý by obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu usvedčoval priamo, avšak podľa jeho názoru existuje dostatočné množstvo nepriamych dôkazov, ktoré vytvárajú nadväzujúci a ucelený a logický celok, poukazujúci na páchatel'a skutku práve na osobu X. K., v rámci ktorého celku existuje rad viacerých preukázaných faktov, ktoré obžalovaný nemôže žiadnym spôsobom vyvrátiť, pričom poukazuje na fakty a to že bolo nespochybniteľne preukázané, že predmetná dopravná nehoda s následkom spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví poškodeného K. K. sa dňa 04.05.2020 v čase okolo 22.00 skutočne stala. Bolo podľa prokurátora nespochybniteľne preukázané, že obžalovaný X. K. v čase, kedy k dopravnej nehode došlo, so svojím vozidlom zn. Citroen Berlingo ev. č. BB XXX CB prechádzal miestom, kde k dopravnej nehode došlo - túto skutočnosť vo svojej výpovedi uvádza aj samotný obžalovaný X. K.. Podľa názoru okresného prokurátora je nepochybné, že obžalovaný X. K. v čase a v mieste, kde k dopravnej nehode došlo, bol účastníkom dopravnej nehody - túto skutočnosť vo svojej výpovedi uvádza aj samotný obžalovaný X. K., aj keď v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti tvrdí, že nenarazil do človeka, ale „len“ do zvodidiel, čo vie záhadne uviesť s určitosťou aj napriek tomu, že sa v tom čase nepozeral pred vozidlo, ale na podlahu vozidla, kde sa mu mala akurát v tom čase rozlievať bandaska s vodou. Bolo tiež nespochybniteľne preukázané, že žiadna iná dopravná nehoda na danom mieste a v danom čase nebola hlásená ani preverovaná, čo potvrdil vo svojej výpovedi svedok S. N., príslušník PZ slúžiaci v tom čase na oddelení dopravných nehôd ODI Banská Bystrica, ktorý ohliadal miesto predmetnej dopravnej nehody. Hliadka PZ prechádzajúca miestom dopravnej nehody tesne pred jej vznikom videla cca 40 m pred miestom dopravnej nehody kráčať smerom k miestu následnej dopravnej nehody poškodeného K. K. a o cca minútu neskôr míňala protiidúce motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, pričom to bolo v dlhom časovom horizonte jediné protiidúce vozidlo - túto skutočnosť jednoznačne preukazuje výpoveď svedka X. D. - člena hliadky PZ. Prokurátor tiež uvádza, že pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu pravého vonkajšieho spätného zrkadla vozidla obžalovaného, čo vo svojej výpovedi uviedol sám obžalovaný, čo potvrdil, aj svedok K. C., ktorý mu tento poškodený diel na vozidle opravoval a čo potvrdili aj svedkovia S. N. a X. D., ktorí na mieste dopravnej nehody našli úlomky z tohto poškodeného dielu vozidla. Vzhľadom na skutočnosť, že v mieste dopravnej nehody boli pozdĺž celého úseku tohto miesta vykonané merania výšky zvodidla a tiež boli vykonané merania výšky umiestnenia pravého vonkajšieho spätného zrkadla vozidla obžalovaného, ktorým meraním bola jednoznačne vylúčená možnosť poškodenia tohto zrkadla o zvodidlo a súčasne vzhľadom na skutočnosť, že v mieste dopravnej nehody sa nenachádza žiadny iný predmet, na ktorom by mohlo pri nehode dôjsť k poškodeniu zrkadla, je jasné, že k jeho poškodeniu mohlo dôjsť len pri kontakte s poškodeným K. K. a to aj napriek tomu, že znalec z odboru zdravotníctva a farmácie K. K. S. to považuje za málo pravdepodobné, nie však vylúčené, ako to nesprávne v rozsudku zo dňa 31.03.2022 uviedol okresný súd.

Záverom písomných dôvodov odvolania okresný prokurátor konštatuje, že v kontexte uvedených faktov je nepredstaviteľné, že sa v čase dopravnej nehody na jej mieste okrem vozidla obžalovaného pohybovalo aj druhé vozidlo rovnakej značky, na ktorej by pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu rovnakých dielov ako na vozidle poškodeného, pričom toto vozidlo by v danom čase, na danom mieste nikto z účastníkov dopravnej nehody, ani ostatných vypočutých svedkov neregistroval. V tejto súvislosti poukazuje tiež na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý po dopravnej nehode mal zastať cca 300 metrov za miestom dopravnej nehody a ktorý uviedol, že v tom čase nezaregistroval žiadne vozidlo, ktoré by okolo neho prešlo. V konečnom dôsledku okresný prokurátor sumarizuje, že v danej veci sa mala hľadať podstata niekde inde, ako hľadaním nepodstatných pochybností v prospech obžalovaného, za súčasného ignorovania podstatných preukázaných faktov. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového rozsudku s tým, že aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento znovu prejednal a rozhodol.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu zaslal vyjadrenie aj obhajca obžalovaného. Z písomného vyjadrenia k odvolaniu vyplýva, že obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu považuje odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné. Vo vzťahu k faktom uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné:

Nebolo nespochybniteľne preukázané, že k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví došlo v dôsledku dopravnej nehody, pretože znalec K. S. pripustil, že k zraneniu poškodeného K. mohlo dôjsť aj iným spôsobom ako zrážkou s motorovým vozidlom. Nebolo nespochybniteľne preukázané, že v čase, keď malo k nehode dôjsť, mal prechádzať miestom, kde malo k nehode dôjsť, toto tvrdenie nebolo nijako preukázané. Nebolo nespochybniteľne preukázané, že v mieste, kde malo dôjsť k dopravnej nehode, bol účastníkom dopravnej nehody, pretože on nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody v rozhodnom čase, jeho kontakt so zvodidlami bola škodová

udalosť, k dopravnej nehode malo dôjsť 100 metrov od VBM a zo Zápisnice o obhliadke dopravnej nehody zo dňa 13.11.2020 vyplýva, že sa oter modrej farby na zvodidlách našiel vo vzdialenosti 153,6 metra od VBM až po vzdialenosť 172 metrov od VBM. Na mieste dopravnej nehody sa teda oter modrej farby na zvodidlách nenašiel. To, že žiadna iná dopravná nehoda nebola hlásená, ešte nepreukazuje, že sa iná dopravná nehoda nestala. Tvrdenie policajta D. nebolo ničím iným preukázané. Obžalovaný uviedol, že pri odchode z chaty Ťuchol o strom pravou časťou vozidla, keď sa vyhybal srne a v celom trestnom konaní žiadne spätné zrkadlo ako dôkaz nebolo skúmané.

Záverom svojho písomného vyjadrenia uvádza, že má za to, že je veľmi ľahko predstaviteľné, že dopravnú nehodu spôsobilo iné vozidlo a týmto vozidlom mohlo byť aj vozidlo, ktorého značku policajti nestotožnili, ani EČV vozidla a ani prípadné poškodenie tohto vozidla. Príslušníci polície nestotožnili ani vodiča tohto vozidla napriek tomu, že im v tom nič nebránilo. Policajt D. nikdy neuviedol, že toto vozidlo obhliadal a s akým výsledkom. Vyslovuje názor, že v žiadnom prípade si nemyslí, že odvolací súd dehonestoval prácu policajtov obhliadajúcich miesto dopravnej nehody, ale to, že ich neprofesionalitou došlo k zmareniu prvotných úkonov, je v konaní nespochybniteľné preukázané. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd podľa § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi explicitne uviedol a rozviedol svoje úvahy o skutkových zisteniach, ktoré v plnom rozsahu korešponujú s predchádzajúcimi rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré závery na strane 9 až 10 rozsudku si krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje a to i vzhľadom na to, že by bolo nadbytočné iba opakovať notoricky známe skutočnosti ohľadne použitia nepriamych dôkazov pre konštatovanie zavinenia, že tieto dôkazy musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nezatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré v celku zhodne a spoľahlivo preukazujú určitú skutočnosť, z ktorej je možné vyvodiť len jeden jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť inej závery. V danom prípade prvostupňový súd postupoval v zmysle zásad Trestného poriadku, t. j. v zmysle zásady in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd opätovne akcentuje, že miesto činu dávalo dostatok možností na zdokumentovanie nielen priebehu dopravnej nehody, ale najmä druhovej, dokonca možno i individuálnej identifikácie motorového vozidla, ktoré v danom mieste zanechalo stopy na zvodidlách oterom, alebo ktoré by aspoň druhovo naznačovali zhodu s motorovým vozidlom obžalovaného, najmä s rokom výroby. Rovnako tak neboli zabezpečené krvné stopy poškodeného, ani zvieratá, nebola preverená dostatočne obhajoba obžalovaného o tom, že mal kolíziu so zvieratom na inom mieste a skutočne úplne nepochopiteľnou sa javí skutočnosť, prečo polícia nezdokumentovala totožnosť osôb ani motorového vozidla, ktoré sa nachádzalo bezprostredne pri poškodenom pri prízjazde polície na miesto činu. Osobitne v tejto súvislosti krajský súd akcentuje, že týmto je úplne vylúčené odôvodnenie okresného prokurátora, že v danom prípade sa na mieste nenachádzalo žiadne iné vozidlo. Práve naopak, nachádzalo sa tam vozidlo, ktoré bolo druhovo totožné. Ponechajúc bokom skutočnosť, že došlo k zlikvidovaniu stôp pozametáním ešte pred ich zaistením. Krajský súd tiež poukazuje na to, že tieto stopy neboli nijakým spôsobom ani len vyhodnotené a skúmané. Napokon krajský súd poukazuje i na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý zdôraznil, že v prípade predmetného zrkadla, toto zrkadlo nebolo relevantné pri zraneniach, ani následkoch u poškodeného.

Všetko toto sú tak významné skutočnosti, ktoré prvostupňový súd nemohol obísť a z uvedeného možno konštatovať, že v danej veci prokurátor absolútne neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu skutkových okolností, ktoré by mohli viesť k preukázaniu záveru o vine obžalovaného. Z uvedených dôvodov bolo potom namieste oslobodiť obžalovaného spod obžaloby a preto krajský súd hodnotí odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné a toto bolo potrebné v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietnuť.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.